ROZJÍMÁNÍ NA PRVNÍ SOBOTU V ČERVNU 2022

USTANOVENÍ EUCHARISTIE

Ave Maria! Tady jsem, Matko. Se srdcem naplněným vděčností a láskou odpovídám na Tvoji výzvu. Vzpomínám, že 10. prosince 1925 v Pontevedra při svém zjevení řekl Pán Ježíš sv. Lucii: *Měj soucit se Srdcem své Nejsvětější Matky, ovinutým trním, kterým je nevděční lidé znovu zraňují a není nikdo, kdo by tyto trny vytahoval úkonem zadostiučinění*.

Maria, přijímám tato slova Pána Ježíše jako výzvu mně adresovanou a úkonem zadostiučinění skrze tuto meditaci chci ulevit utrpení Tvému Neposkvrněnému Srdci.

Dnes prosím, Matko, abys mě doprovodila do Večeřadla, kde byla ustanovená Eucharistie. Maria, evangelisté o Tobě mlčí, když popisují poslední večeři. Je ale možné, že by ses neúčastnila hostiny spásy? Skrze tajemství Vtělení a Narození Ježíš Kristus z Tebe, Maria, přijal lidské tělo a nyní při poslední večeři dává toto tělo skrytým způsobem v podobě znamení Chleba a Vína za pokrm naší spásy. A pak na Velký pátek ve svém Těle přináší krvavou oběť jako vykoupení našich vin pro naši spásu.

Jak jsi, Panno Maria, prožívala Zelený čtvrtek? Evangelium o tom neříká nic, ale hovoří o tom mystici, jejichž díla byla schválena Církví a máme právo věřit, že to, co popisují, se skutečně stalo. Maria, dovol mi prostřednictvím popisu mystiků lépe poznat a víc milovat Tebe a Ježíše.

Za úsvitu Zeleného čtvrtku k sobě Ježíš zavolal Matku a řekl jí:

Moje Matko, přišla hodina určená mým Otcem ke spáse lidí a my musíme svoji vůli podřídit Jeho svaté vůli. Jako moje skutečná Matka mi dej svoje dovolení přijmout utrpení a smrt. Ano, jako jsi ze své vůle souhlasila s mým Vtělením, tak nyní chci, abys také souhlasila s mou smrtí na kříži. Tato oběť je cenou, o kterou Tě prosím za to, že ses stala mojí Matkou.

Tato slova pronikla Mariino milující Srdce nejostřejší bolestí, jakou dosud zažila. Hleděla na svého Božího Syna, vzpomněla si, jak ji tolik let poslouchal a připomněla si všechna požehnání, která jí dal během společně strávených třiatřiceti let. Uvědomila si, že Ho má nyní ztratit a vydat na krutou smrt do rukou Jeho nepřátel.

Padla před ním tváří k zemi, políbila jeho nohy a řekla:

Můj Pane, obětuji se a ustupuji, aby se ve mně stejně jako v Tobě mohla naplnit vůle věčného Otce. Největší obětí, jakou mohu dát, je to, že nemohu zemřít s Tebou. Ó, můj Synu a Pane, dej své utrápené matce sílu a odvahu. Přijmi ji za svou spolupracovnici, aby mohla sdílet Tvé utrpení a kříž a aby věčný Otec mohl přijmout oběť Tvé Matky v jednotě s Tvou obětí.

Když Maria viděla, že Spasitel před svou smrtí zamýšlel ustanovit Nejsvětější svátost svého Těla a Krve, pokorně ho prosila, aby jí dovolil přijmout Ho v Eucharistii, po níž toužila a na niž se připravovala mnoho let. Pán jí slíbil, že jí dá sebe ve svatém přijímání, až je ustanoví.

Maria, Matko Boží, tento mystický popis není zápisem Evangelia, ale promlouvá do mého srdce a působí, že ve mně roste touha jít za Ježíšem všude, kamkoliv On mě povede, i když jeho cesta povede k sebeobětování.

Panno Maria, jakou láskou muselo být roznícené Tvoje Neposkvrněné Srdce, když s Tebou Boží Syn hovořil o svém utrpení a smrti, o ustanovení Eucharistie a o spáse lidí. Jak velkým darem je dar svobodné vůle, jestliže Boží Syn žádal Tebe, svou Matku, ale i svou učednici, o souhlas se svým utrpením a o Tvou účast na utrpení Syna. Panno Maria, chci celým srdcem setrvávat v modlitbě odevzdanosti Boží vůli tak, jako jsi Ty setrvávala v přijímání Boží vůle po celý život až po Ježíšův kříž, až po jeho ukřižování a smrt. To Tvůj rozhovor s Ježíšem, Tvoje modlitba, Maria, Ti přinesla účast v Pánově utrpení. Prosím, nauč mě modlit se tak a milovat Ježíše, aby i moje srdce se rozžalo touhou trpět spolu s Ježíšem. Aby se moje srdce rozhořelo svatou touhou po spoluúčasti na spáse nesmrtelných duší.

Panno Maria, hluboce věřím, že Pán Ježíš před svým utrpením při poslední večeři Tě nasytil Eucharistií. Nevím, jak se to událo, ale vím, že Ježíš na Tebe nezapomněl. Nepochybně ses, Matko moje, i po vzkříšení a nanebevstoupení Pána Ježíše sytila jeho eucharistickým tělem. Je to veliké tajemství!

Boží Matko, jak ses připravovala na přijetí Pána v Eucharistii? Co jsi dělala, abys ho přijala s láskou? Jaké bylo Tvoje díkůvzdání za dar Eucharistie? Stále je tolik otázek, a tak málo odpovědí. Ale doufám, že poznám-li Tvůj život, Panno Maria, když s Tebou hovořím v modlitbě, budu Tě, moje Matko, poznávat, budu odhalovat tajemství Tvého Neposkvrněného Srdce.

Dívám-li se zpátky a vidím Tě, Maria, ve chvíli zvěstování, vím, že už ta chvíle byla přípravou k přijetí Pána v Eucharistii. Vždyť právě tehdy jsi Pána přijala v tajemství Vtělení Božího Slova. Souhlasila jsi s tím, že pod Tvým srdcem přijal vtělený Bůh lidské tělo, vyvíjel se a potom se narodil jako člověk v Betlémě. Kdybys, Maria, neřekla *fiat* ve chvíli zvěstování, přišel by Bůh na zem? Přijal by lidské tělo a obětoval by se v tomto těle pro naši spásu? Celý Tvůj život, Panno Maria, byl přípravou na Eucharistii, na onu večeři Zeleného čtvrtku, v níž Ježíš ustanovil Nejsvětější svátost. Ty, Maria, jsi byla prvním živým svatostánkem, v němž bydlel vtělený Bůh. Ty první jsi adorovala živého Boha nejprve v sobě a potom třiatřicet let Ježíšova života na zemi. Objímala jsi dítě Ježíše ve své náruči a děkovala jsi přitom Bohu za velké zázraky Jeho milosrdenství, za plán spásy a za Vtělení Božího Syna. Věrně jsi zachovávala a rozvažovala všechno, co Ježíš říkal a dělal, co se dělo v Jeho i ve Tvém životě. Setrvávala jsi, Maria, v ustavičné adoraci. V adoraci Vtěleného Boha. Celý Tvůj život, Panno Maria, byl přípravou na chvíli přijetí Ježíše skrytého v Nejsvětější svátosti.

A můj život? Matko moje, prosím, vypros mi milost obrácení. Milost, aby se ve mně probudila svatá touha přijímat a adorovat Pána, přítomného a živého v Eucharistii. S velkou hanbou, lítostí a bolestí musím vyznat, moje milovaná Matko, že ač toužím přijímat Pána Ježíše ve svatém přijímání, ač toužím ho adorovat v Nejsvětější svátosti, mám daleko k ustavičné touze setrvávat v jeho přítomnosti. Neumím prožívat každou chvíli svého života jako čekání na dar Eucharistie a zároveň jako díkuvzdání za tento veliký dar Božího milosrdenství. Můj život je stále rozdělený jakoby na dvě části, na dva tak od sebe odlišné světy. Jiný je můj život, když jsem v kostele, když se modlím, a jiný, když přichází doba práce, zařizování, každodenních starostí a těžkostí. Vprostřed šedivé všednosti zapomínám na Boha, na

eucharistického Ježíše. Stává se i to, že i když ráno cestou do práce jdu na mši sv., přijímám Pána Ježíše ve svatém přijímání, potom během dne na něj zapomínám. Zapomínám na přijaté svaté přijímání a nechávám Ježíše ve svém srdci a ve svém životě samotného.

Panno Maria, Ty jsi vždy a celou svou bytostí setrvávala u Ježíše. Prosím, nauč mě tak přijímat Ježíše v Eucharistii, tak trvat v díkůvzdání, aby se ve mně nikdy necítil sám, aby jeho bolestná stížnost, kterou řekl sv. sestře Faustyně, se nenaplňovala v mém životě:

Ach, jak mě to bolí, že se duše se mnou tak málo spojují ve svatém přijímání. Čekám na duše, a ony jsou ke mně lhostejné. Tak něžně a upřímně je miluji, a ony mi nevěří. Chci je zahrnout milostmi – ony je nechtějí přijmout. Jednají se mnou jako s něčím mrtvým, a přece mám Srdce plné lásky a milosrdenství. – Abys poznala alespoň trochu moji bolest, představ si nejněžnější matku, která velice miluje své děti, avšak ty děti láskou matky pohrdají; uvaž její bolest, nepotěší ji nikdo. – To je slabý obraz a slabé znásobení mé lásky. (Svatá s. M. Faustyna Kowalska, *Deníček. Boží Milosrdenství v mé duši*, čl. 1447, s. 535, Karmelitánské nakladatelství 2008)

Ty jsi, Matko moje, sloužila Bohu celý život. Sama o sobě jsi řekla, že jsi služebnice Pána. Pán Ježíš o sobě řekl, že nepřišel, aby se mu sloužilo, ale aby sloužil. Když při poslední večeři před ustanovením Eucharistie Pán Ježíš umyl učedníkům nohy, jasně řekl, že je pro ně toto příkladem, aby i oni si vzájemně činili to, co jim učinil Ježíš, jejich Pán a učitel. I oni si mají navzájem sloužit. Vím, Panno Maria, že samotná slova, že miluji Pána Ježíše v Eucharistii, jsou lež, pokud nekonám skutky lásky. Pomoz mi, Matko, žít denně Eucharistií. Nauč mě srdcem i duší trvat v Ježíšově lásce, sytit se jím a sloužit těm, které staví Boží prozřetelnost na cesty mého života. Panno Maria, služebnice Páně, dej, ať se stávám věrným služebníkem Eucharistického Ježíše.

Maria, ženo Eucharistie, která jsi vždy milovala a vždy s láskou sloužila a službou chválila Boha, vypros celé Církvi milost lásky a služby, Svatému otci, biskupům, kněžím a všem věřícím. Kéž je eucharistický Ježíš veleben. Amen.